

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobců **a) I. P., b) nezl. A. P., c) nezl. D. P.**, nezletilí žalobci ad b) a c) zastoupení matkou – žalobkyní ad a) jako svou zákonnou zástupkyní, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2004, č. j. OAM-6469/VL-20-HA08-2003, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 24 Az 326/2004, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 11. 2004, č. j. 24 Az 326/2004 - 25,

t a k t o:

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou osobně dne 14. 1. 2005 u Krajského soudu v Ostravě se žalobci (dále též „stěžovatelé“) domáhali zrušení rozsudku tohoto soudu ze dne 11. 11. 2004, č. j. 24 Az 326/2004 - 25, jímž byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2004, č. j. OAM-6469/VL-20-HA08-2003. Uvedeným rozhodnutím nebyl žalobcům udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a bylo rozhodnuto o tom, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu. Stěžovatelé v kasační stížnosti uvedli, že ji podávají z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. a požádali soud o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že stěžovatelé neuvedli v kasační stížnosti místo svého pobytu, musel Krajský soud v Ostravě tuto skutečnost zjišťovat. Dne 19. 1. 2005 zjistil soud z evidence žalovaného, že stěžovatelé dne 5. 1. 2005 opustili P. s. H. Dne 24. 1. 2005 sdělilo soudu Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, že stěžovatelé dne 5. 1. 2005

svévolně opustili P. s. H. a nelze zjistit, zda vycestovali z území České republiky či zda zde nadále pobývají.

Jelikož stěžovatelé byli neznámého pobytu, byla jim usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 1. 2005, č. j. 24 Az 326/2004 - 38, podle § 29 odst. 3 o. s. ř. použitého přiměřeně podle § 64 s. ř. s. ustanovena k ochraně jejich práv opatrovnici paní Bc. D. B., pracovnice Krajského soudu v Ostravě. Toto usnesení nabylo právní moci dne 14. 2. 2005.

Krajský soud v Ostravě však následně zjistil z evidence cizinecké policie (č. l. 40), že stěžovatelka ad a) od 25. 1. 2005 pobývá na adrese P.569, P. – B.. Tím odpadl důvod, pro který byla stěžovatelům ustanovena opatrovnice a krajský soud proto mohl jednat přímo se stěžovatelkou ad a) zastupující i své nezletilé děti – stěžovatele ad b) a c). Proto byl stěžovatelce ad a) Krajským soudem v Ostravě dne 17. 3. 2005 na uvedenou adresu zaslán formulář prohlášení o osobních a majetkových poměrech, nezbytný pro posouzení předpokladu osvobození od soudních poplatků, což je jedna ze skutečností, kterou musí soud zkoumat při rozhodování o ustanovení zástupce. Formulář byl zaslán ve trojím vyhotovení pro stěžovatelku ad a) i pro její nezletilé děti a průvodní dopis byl opatřen překladem do rumunského jazyka. Stěžovatelka ad a) však nebyla při pokusu o doručování na uvedené adrese zastížena; proto byla zásilka dne 18. 3. 2005 uložena a dne 5. 4. 2005 vrácena zpět soudu s tím, že si ji stěžovatelka ad a) v úložní lhůtě nevyzvedla; zásilka tedy byla doručena právní fikcí podle § 46 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 50c odst. 4 o. s. ř. použitých přiměřeně podle § 64 s. ř. s. dnem 21. 3. 2005. Krajský soud v Ostravě proto usnesením ze dne 18. 4. 2005, č. j. 24 Az 326/2004 - 47, zamítl žádost stěžovatelů o ustanovení zástupce. Toto usnesení bylo stěžovatelce ad a) doručeno rovněž právní fikcí dne 25. 4. 2005. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 5. 2005, č. j. 24 Az 326/2004 -51, byli stěžovatelé vyzváni k uvedení důvodů kasační stížnosti a k předložení plné moci udělené advokátovi pro řízení o kasační stížnosti s tím, že v případě neodstranění uvedených nedostatků bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo stěžovatelům doručeno právní fikcí podle § 46 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 50c odst. 4 o. s. ř. použitých přiměřeně podle § 64 s. ř. s. dne 30. 5. 2005.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatelé přes výzvu k doložení zastoupení advokátem poté, co bylo soudem rozhodnuto o neustanovení zástupce stěžovatelům pro řízení o kasační stížnosti, nepředložili plnou moc udělenou advokátovi; sami přitom nemají vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem – případně vlastní vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatele – je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. srpna 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu